N°. 2946 — 1857.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG 9 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 8 Januarij.

Eene telegrafische dépêche, van den 7n jl. uit Parijs, brengt ons de tijding, dat de *Moniteur* de beëindiging der moeijelijkheden meldt, die omtrent de uitvoering van het parijzer traktaat gerezen waren. Volgens den *Moniteur* is den 6n dezer de konferentie zaamgekomen en heeft zij, zoo spreekt de *Moniteur*, een einde gemaakt aan *alle* bestaande moeijelijkheden.

De gevolmagtigden hebben met algemeene stemmen besloten, dat de nieuwe grensscheiding in Bessarabië zal loopen, van den muur van Trajanus tot aan de rivier Yalpuk. Tolback en Bolgrad worden bij Moldavië gevoegd. Rusland daarentegen behoudt Komrat met eene uitgestrektheid van 330 wersten grond. De delta van den Donau en het Slangeneiland keeren tot Turkije terug. Voor de ten uitvoerlegging dier grensscheiding is de 30n Maart als uiterste termijn bepaald. Binnen denzelfden termijn zullen de Oostenrijkers de Donau-vorstendommen en de Engelschen de Zwarte-Zee moeten hebben ontruimd. Daarna zal de kommissie voor de reorganizatie der Vorstendommen zamenkomen en haar rapport uitbrengen, twelk zal worden voorgelegd aan de konferentie, die alsdan op nieuw zal worden bijeengeroepen, ten einde ook op dit punt tot eene beslissing te komen.

Het protokol van deze bepalingen is onderteekend in dezelfde zitting, waarna de konferentie is uiteen gegaan.

Alzoo is voor 't oogenblik éene der vele bestaande moeijelijkheden opgelost. Wij zeggen voor 't oogenblik. Want het is te vreezen, dat de Engelschen, die in de Zwarte-Zee verlangen te blijven, en de Oostenrijkers, die zich in de Vorstendommen nestelen, naar nieuwe voorwendselen zullen rondgrijpen, om op den bepaalden termijn niet te ontruimen, wat ze thans in bezit hebben. De vindingrijkheid van lord Palmerston is groot, vooral als hij behoefte heeft om de aandacht van 't engelsche publiek af te leiden van de binnenlandsche belangen naar 't buitenland.

Ziehier eenige weinige levensbijzonderheden van den zoo snood en vroegtijdig geroofden Aartsbisschop van Parijs, Mgr. Maria Dominicus Augustus Sibour. Hij is geboren den 4n Augustus 1792 te Saint-Paul-Trois-Châteaux, in het bisdom van Valence. Hij voltrok zijne kerkelijke studiën in het groot seminarie van Sint-Sulpicius te Parijs, en werd professor aldaar in het kleine seminarie, toen in de straat Sint-Victor, gelegen en bestuurd door den Eerw. heer Frère, die thans kanunnik van Onze-Lieve-Vrouw is. Later nam hij de bediening van kapellaan waar in de parochiën der »Vreemde Missiën" en van »St.-Sulpicius".

Vervolgens riep Mgr. de Chaffoi, Bisschop van Nismes, hem tot zich in de bediening van kanunnik zijner kathedraal. Toen deze prelaat stierf werd hij kapittel-vikaris en bestuurde hij gedurende eenige maanden het bisdom van Nismes. Aanstonds gaf hij blijken van die hooge verdiensten, die hem later tot Bisschop van Digne deden benoemen. Acht jaren later werd hij verheven tot den aartsbisschoppelijken zetel van Parijs, die opengevallen was door den roemrijken dood van Mgr. Affre.

Gedurende zijn bestuur heeft Mgr. Sibour belangrijke maatregelen genomen, die niet zullen nalaten gezegende vruchten in zijn zoo gewigtig bisdom voort te brengen. In de eerste plaats wijdde hij zijne zorgen aan de vorming van zijne geestelijkheid, welke hij met levendige belangstelling behartigde, omdat zijn bisdom als het groote middenpunt is, waarheen alles te zamen vloeit, wat Frankrijk goeds en kwaads bevat. Zijn krachtig streven was alzoo zijne geestelijkheid door deugd en wetenschap bekwaam te maken tot den strijd des Heeren. Zijne pogingen begonnen al spoedig met den gewenschten uitslag bekroond te worden. In de korte jaren van zijn bestuur zag hij de kerkelijke studiën eene groote vlugt nemen, en de bewijzen daarvan worden gegeven in de theologische theses, die viermalen 's jaars in zijne tegenwoordigheid en onder 't gehoor van een talrijk en uitgelezen publiek worden verdedigd.

In de tweede plaats besteedde hij al wat hij had en wat hij kon aan de armen en behoeftigen; geen liefdewerk waaraan hij geen deel nam, of liever dat hij niet krachtig begunstigde en steunde, als hij niet zelf er de ziel van was. De liefde jegens de hulpbehoevenden was zijne hoofddeugd; vooral was zijne liefde onuitputtelijk voor de arme kinderen. Twee jaren vóór zijn dood, had hij aan de pastoors der stad die liefde voor de arme kinderen dringend aanbevolen. In de laatste dagen van zijn leven had hij 't plan opgevat om een hospitaal op te rigten voor de armen, die na eene ziekte het hospitaal moeten verlaten, zonder daar buiten de verzorging te kunnen vinden, die hun verzwakte toestand behoeft. Hij wilde aan dat liefdewerk zijn gansche traktement van Senator wijden. Toen men hem opmerkte, dat zijn opvolger welligt geen Senator zou zijn, en zijne onderneming alzoo gevaar zou loopen van na zijn dood te bezwijken, antwoordde hij: Ik hoop dat de goede God mij lang genoeg zal laten leven om aan deze stichting een onafhankelijk en genoegzaam bestaan te verzekeren. Helaas! den goeden prelaat is zelfs de tijd niet gegund geweest om dit liefdewerk te beginnen. Maar zijn voornemen getuigt in allen geval van de neiging van zijn hart, die hem met alle regt tot wapenspreuk had doen kiezen de woorden van den Apostel, die, sprekende over de goddelijke deugden, de *liefde* de voornaamste noemt. *Major autem horum charitas.*

Het derde streven van zijn arbeid was de vermeerdering der kerken ter Parijs, waar verscheidenen door de revolutie gesloopt zijn en de steeds toenemende bevolking in de bestaande geen plaats meer vond. Hij ondernam eene nieuwe parochiale indeeling van Parijs om het aantal der parochiën op eene aanzienlijke wijze te vermeerderen. Hij bragt die gelukkig tot stand, ten minste voor zoo ver ze kon worden uitgevoerd, middelerwijl men nog bezig is, om in de nieuw opgerigte parochiën kerken te bouwen. Daarenboven was hij er op uit, om, waar ook de gelegenheid zich aanbood, kapellen te openen voor de godsvrucht der geloovigen. Verscheidene religieuze stichtingen kwamen alzoo tot stand, vooral in de wijken van Parijs, waar de behoeftige verblijf houdt. De eersten daarvan waren een verblijf en kerk ten dienste van de Kapucijnen, die door hem te midden der armste en onzedelijkste wijken van Parijs werden geplaatst en er onbegrijpelijk veel goed doen.

Den 29 December wijdde hij-zelf in de voorstad St.-Antoine de nieuwe parochie-kerk van den H. Eligius in. Hij verheugde zich bij voorraad over de goede vruchten, die hij daarvan in deze volkswijk tot verbetering van godsdienst en zeden verwachtte. Vijf dagen daarna viel hij onder 't staal van eene heiligschennende hand.

Troostrijk is bij zulk plotseling verscheiden de gedachte: zalig de dooden, die in den Heer sterven; want hunne werken volgen hen. O! ja, zij zullen den liefderijken man gevolgd zijn voor Gods regterstoel, en wij mogen vertrouwen, dat zijne liefdadigheid zal hebben aangevuld, wat aan de menschelijke zwakheid bij God mogt hebben ontbroken.

Geen der fransche en andere buitenlandsche bladen, die ons onder de oogen komen, spreekt van den afgrijselijken moord, Zaturdag ll. te Parijs gepleegd, anders dan op den toon der verontwaardiging en des afschuws. Het bedrijf van den rampzalige, wiens hand den priester het hart doorboorde die zegenend rondging, besprekende, bepalen zij zich tot het uitdrukken der gevoelens, waarvan elk niet ten eenemale ontaard menschenhart siddert en beeft bij 't herdenken van zulk eene gruweldaad, en niemand in den vreemde, voor zoo ver wij dat kunnen nagaan, die van de laaghartige en snoode euveldaad in 't belang van zijne godsdienstige of politieke passiën partij trekt en niemand, nog veel minder, die haar exploiteert om de driften zijner adepten tegen de Katholieke Kerk en hare bedienaren nog feller aan te vuren.

Tot ons innig leedwezen zijn echter eenigen onzer binnenlandsche bladen zelfs daarvan minder afkeerig dan de organen der buitenlandsche dagbladpers. Voor hen is alle hout timmerhout en, in hunne schatting, zal zelfs het verfoeijelijkst bedrijf van een booswicht een gewenscht middel aan de hand geven, om hunnen haat tegen de Katholieke Kerk en hare bedienaren bot te vieren. Er zijn er onder hen, die, weggesleept door hunne godsdienstige passiën, zich tot zulk eene laagheid laten vervoeren! Of dezulken door die passiën ook overheerscht worden en er de blinde slaven van zijn!

Het eerste staaltje van die ergerlijke verblindheid vonden wij — en wij konden onze oogen naauwelijks gelooven, — in de *Amsterdamsche Courant.* Wel wisten wij dat hare redaktie der Katholieke Kerk en haren belijders geen goed hart toedraagt: maar dat zij den gruwel, waarvan de Aartsbisschop van Parijs het slagtoffer is geworden, ten wapen zou keeren tegen hare bedienaren — daartoe hadden wij tot gisteren haar nooit in staat geacht. Wat echter nu van haar te denken, nu zij zich niet schaamt in haar kolommen op te nemen wat haar parijzer korrespondent, onder den eersten indruk der gruweldaad, de laagheid heeft haar te schrijven en wat wij hier laten volgen:

»Zonder dat ik het u schrijf zult gij wel beseffen, dat hier de aandacht van alles afgetrokken is, om zich uitsluitend bezig te houden met den verfoeijelijken aanslag waarvan de Aartsbisschop van Parijs het slagtoffer is geworden. De dagbladen zullen u betreffende dit feit zoo veel uitvoerige bijzonderheden mededeelen, dat ik mij van die taak ontslagen kan achten. Alleen wil ik u zeggen, dat het reeds aangevangen geregtelijk onderzoek waarschijnlijk op hoog bevel niet zal worden voortgezet. De hooge geestelijkheid geeft zich onbeschrijfelijk veel moeite om daartoe te geraken; tot elken prijs wil zij voorkomen dat een priester plaats neme op de bank der beschuldigden voor het hof van assises, en zij laat geene poging onbeproefd om te bewerken, dat de moordenaar voor waanzinnig worde verklaard, ten einde in een klooster te worden opgesloten. Het openbaar ministerie oordeelt anders en verlangt, dat het proces zijn geregelden loop hebbe, daar Vergès [Verger] door zijn standvastigheid en zijne geregelde antwoorden blijk geeft wel degelijk in het volle besef zijner daad, en in het volle bezit zijner verstandelijke vermogens gehandeld te hebben. Desniettemin geloof ik, dat het den invloed der geestelijkheid wel zal gelukken voor een der haren het schandaal eener openbare behandeling dier regtszaak te voorkomen. De spekulatiezucht der geestelijken zoekt al dadelijk partij te trekken van de bedroevende gebeurtenis: in de kerk Notre Dame wordt een tentoonstelling in gereedheid gebragt van het priesterlijk gewaad van wijlen den hr. Sibour, dat hij droeg toen hij vermoord werd en dus bebloed is, en dat men voor geld zal kunnen zien. Zeer zeker zal deze tentoonstelling eene aanzienlijke som opbrengen, te meer daar de kleedingstukken en andere voorwerpen, die aan Sibours voorganger, den in Junij 1848 op de parijsche barrikaden gedooden aartsbisschop Affre, het voorwerp van eene dergelijke spekulatie zijn: men kan ze in de sakristy van Notre Dame voor een fr. per persoon zien, en de opbrengst is zeer groot."

Wij verlagen ons niet tot eene wederlegging van de verachtelijkheden, door den korrespondent der *Amsterdamsche Courant* opgedischt, om de publieke opinie, ter gelegenheid en naar aanleiding der gepleegde gruweldaad, zoo ongunstig mogelijk te stemmen ten aanzien der Katholieke Kerk en hare bedienaren. Zijne handelwijze is van dien aard, dat men haar zonder toelichting aan de waardeering des publieks mag overleveren.

Dat de organen der zoogenaamde protestantsche pers, dat met name de *Waakzaamheid* in nog veel hatelijker bewoordingen den moord van Mgr. Sibour exploiteert, om bij zijne lezers den haat tegen de Katholieke Kerk aan te blazen.— wien verwondert het, doch wien vervult het niet tevens met afgrijzen? Zelfs is de taal, waarin zij aan haar gemoed lucht geeft, zoo godslasterlijk, dat wij ons onthouden moeten haar over te nemen, en ons tot het stellen der vraag moeten bepalen: wat toch wel op den bodem mag liggen van het hart derzulken, die niet vreezen het slagtoffer der afgrijselijkste misdaad met schimp en hoon te overladen, wanneer dat slagtoffer een Aartsbisschop is en die zich niet ontzien dat misdrijf zelf tot punt van uitgang te nemen ter bespotting en uitjouwing der Katholieke Kerk en hare godsdienstleer?

Verger is naar het hof van Assises van Parijs verwezen. Het wordt bevestigd, dat hij zijn aanslag op den

[illegible] heeft verrigt onder het uitroepen van: *Weg met de godin.* Hij heeft herhaaldelijk in de verschillende verhooren verklaard, dat hij zulks gedaan heeft om op nieuw blijk te geven van zijn afkeer van het leerstuk der Onbevlekte Ontvangenis. Hij erkent, dat hij den aanslag met berekend overleg gedaan heeft. Aanvankelijk had hij 't plan gehad, om den Aartsbisschop op zijn troon te treffen. Maar hij had niet tot in 't koor kunnen doordringen, dewijl de *Suisse* hem had afgewezen, alhoewel hij geld had aangeboden om in 't koor te kunnen worden toegelaten. Vervolgens had hij plaats genomen bij de kerkmeesters-bank, waar de prelaat zou komen neêrzitten onder de preek. De deur dier bank, smal zijnde, zou de prelaat zich alleen, geheel onder zijn bereik, en bij den uitgang der bank op de geschikte plaats aanbieden. Daarom liet hij den Aartsbisschop de bank ongestoord binnengaan; hij wachtte aan den uitgang. Maar hij werd te leur gesteld; de Aartsbisschop verwijderde zich door de andere deur. Daarop nam hij plaats onder 't orgel, waar hij zijn snood doel bereikte.

Velen onzer lezers zullen, niet zonder verbazing, onder 't buitenlandsch nieuws van gisteren hebben gevonden de wonderbaarlijke vertaling van de wapenspreuk des overleden Aartsbisschops van Parijs. Die wapenspreuk, aan den Apostel Paulus ontleend: *major autem horum Charitas*, wordt voorgesteld te beteekenen: *de liefdadigheid is hun eerste verdienste.* De eer der vinding van dezen zin komt niet toe aan onzen vertaler, die geen latijn verstaat. Zij is het eigendom van de parijsche *Patrie*, waaraan ze ontleend is, en die deze lezing geeft: *la Charité est leur première vertu.* Wij haasten ons haar de eer te geven, waarop zij regt heeft.

Men leest in den *Univers*:

»Toen wij de demissie van Mgr. Laurent, Bisschop van Chersonesus, mededeelden, zeiden wij, dat de voorname reden, waarom deze eerwaardige belijder des geloofs afstand deed van zijn ambt als Apostoliesch Vikaris van Luxemburg, gelegen was in de hoop van door dit offer den vrede voor zijne kudde te verkrijgen, en te zien dat een konkordaat, met opregtheid gesloten en uitgevoerd, den Staat van verdrukking zou doen ophouden, waaronder de Katholieken van het Groot-hertogdom gebukt gaan. De woorden door Prins Hendrik, stedehouder van den Groothertog, bij de opening der Kamers gesproken, schenen deze hoop te bevestigen, daar zij in uitdrukkelijke woorden aankondigden, dat niets de onderhandelingen voor het konkordaat meer in den weg stond. Maar tot ons leedwezen moeten wij erkennen, dat wij te veel op die verklaring hadden gehoopt en dat de Katholieken van het Groot-hertogdom nog langen tijd op hunne bevrijding kunnen wachten.

»Men weet op welke wijze de staatsregeling van Luxemburg ter zijde is gesteld. Het dagblad *Deutschland* merkt op, dat de nieuwe Grondwet aan de Kerk geen meerdere vrijheid verleent. De Staat behoudt zich het regt voor, om tusschen beide te komen in de benoeming en installatie der geestelijken, en in hunne betrekkingen met hun oversten; zelfs aan de ceremoniën van de godsdienst is geen algeheele vrijheid vergund. Iedere godsdienstige korporatie is, onder anderen, verboden, tenzij door een bijzondere wet goedgekeurd. — Het is op deze wijze dat bijna al de protestantsche regeringen haar voorgewende vrijgevigheid in zake van godsdienst verstaan."

De mededeeling, gisteren door ons gedaan wegens eene bijdrage tot het Tollens-monument, ging vergezeld van het volgend schrijven:

»De Redactie van »*de Tijd, N. Holl. Courant*," wordt »verzocht de inliggende advertentie in het eerstvolgend »nummer harer courant op te nemen; zullende de kos- »ten, (ingevalle eene gratis-plaatsing, om het doel welligt »door UEd. toe te staan, bezwaar mogt vinden,) worden »betaald door

»*Haar Ed. Dw. Dienaar*,

»Stadhuis, 7 Jan." »C. H. B. Boot.

„P. S. De geachte inzender van opgemelde som heeft *bepaal-* „*delijk* de plaatsing dezer annonce *ook in uwe courant* „*verlangd.*"

We hebben ons onthouden bij de mededeeling van gisteren eenigen kommentaar te voegen, maar heden betuigen wij gaarne, dat de achtbare Voorzitter der Tollens-commissie zich ten onzen aanzien niet vergist heeft, en wij inderdaad gaarne, »om het doel", eene plaats in onze kolommen, aan deze mededeeling, hebben verleend. We wenschen het plan ter oprigting van een monument voor hem, dien wij in ons veelbesproken nekrologiesch artikel, »een van Neêrlands grootste dichters" genoemd hebben, toe. 't Is ons aangenaam dat die hulde aan zijne »zelden geëvenaarde talenten" gebragt zal worden, en dat onze geloofsgenooten daarin deel nemen. Het gedenkteeken voor Tollens is eene aanvankelijke tegemoetkoming in het verzuim, waarin Nederland volharden blijft, om de nagedachtenis evenzeer door een monument te vereeuwigen van Vondel en Bilderdijk, wier verdienste als dichters nog al tamelijk onbetwistbaar schijnt.

Terwijl de winter hier met strengheid is ingevallen, wordt uit de *Keulsche Courant* uit Hunningen geschreven, dat in die streken voor eenige dagen een vogelnestje is gevonden, waarin drie versche nog warme eijeren lagen, terwijl van een rozestruik zes levende groene rupsen werden genomen. Ten slotte wordt gezegd, dat men daar reeds nu de kiemen van de aardappelen moest afbreken, hetgeen in andere jaren eerst in Maart pleegt te geschieden.

Het gisteren alhier verspreide gerucht, dat de mailboot van Ostende op Londen op het Goodwinsand zou zijn verongelukt, schijnt zich te bevestigen. (*H.*)

Volgens opgaven van het ministerie van Financiën is aan de verschillende kantoren van 's rijks accijnsen over de maand December 1856 ontvangen aan suiker-accijnsen in hoofdsom, en kollektief zegel een bedrag van ƒ 109,339.36½.

Heden morgen ten 5½ ure is er in het aanbouw zijnde onbewaakte perceel V 327, op de Hoerengracht tegenover het Park, brand ontstaan, welke zoo hevig is toegenomen, dat het perceel geheel is uitgebrand; vier brandspuiten zijn daarbij in werking geweest en ten 7½ ure was men den brand meester.

Van officieële zijde verneemt men thans, nopens het gebeurde onder de gemeente Berkel, het volgende: In den nacht van 30 op 31 Dec. ll. is, omstreeks 2 ure, op de deur geklopt van den bouwman Pieter van Santen, in het Noordeinde onder de gemeente Berkel. De bewoner, zich toen juist in zijne schuur bevindende, heeft geroepen wie er was en, na bevredigend antwoord ontvangen te hebben, de deur geopend, toen zich aan hem vertoonde een manspersoon, dien hij, uithoofde der heerschende duisternis, niet kon onderkennen, doch dien hij vermeent gedeeltelijk vrouwenkleederen te hebben aan gehad. Deze vroeg om nachtverblijf, hetwelk geweigerd werd, en daarna dat hem de naaste weg naar Blijswijk zou gewezen worden, waartoe van Santen zich bereid verklaarde en tot dat einde met dien persoon de werf opging. Weinige stappen verder werd van Santen door vier andere personen aangegrepen, aan handen en voeten gebonden en op de mestvaalt geworpen, terwijl hem onder zware bedreigingen het om hulp roepen werd belet. Schier onmiddelijk daarna zijn al die personen weggegaan, hun voornemen te kennen gevende, naar van Aalst te gaan (een bekende naam in die gemeente). Van Santen, bemerkende dat zij weg waren, heeft zijn knecht ten hulp geroepen, die hem heeft los gesneden, en dadelijk daarop bemerkt, dat de schuur der bouwmanswoning in brand stond, hetgeen ook door de overige huisgenooten werd opgemerkt, en wel in die mate dat er aan geen blusschen te denken viel. De justitie houdt zich met een naauwkeurig onderzoek der zaak bezig. Er bestaan vermoedens, maar het is voorzigtig het onderzoek en de nasporingen niet vooruit te loopen.

'sGRAVENHAGE, 7 Jan. H. M. de Koningin, hoewel nog zwak, neemt steeds langzamerhand in beterschap toe.

— Heden avond zal er bij H. M. de Koningin-moeder eene groote soirée musicale plaats hebben, waarop de leden van het corps diplomatique met hunne dames zijn genoodigd, en waarop zich zullen doen hooren de beroemde zanger Gardoni en de uitstekende violist Wieniawski.

— Naar men verneemt zullen de zittingen van het komitté van defensie Vrijdag aanst. gesloten worden.

— De uitspraak van den Hoogen Raad in de zaak van Jhr. Mr. P. G. C. von *Geusau*, ter zake van beweerde weigering van visitatie bij de invordering der plaatselijke belasting op den wijn te Maastricht, is uitgesteld tot heden over acht dagen.

— In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden is door de vroeger benoemde kommissie rapport uitgebragt over de vraag: in hoever de instelling eener gezondheidskommissie voor deze gemeente al dan niet noodzakelijk zij. De kommissie is van oordeel, dat het instellen eener zoodanige kommissie hier ter stede noodzakelijk is.

SCHIEDAM, 6 Januarij. Alhier heeft heden morgen omstreeks elf ure een verschikkelijk voorval plaats gehad. Eene moeder had hare woning verlaten, haar kind van cirka 1½ jaar zonder opzicht in de geslotene kamer achterlatende. Iemand, die naast gemelde woning werkzaam was, eene brandlucht ontwarende, bevond, na onderzoek dat die uit gezegde kamer kwam. Hij ijlde er heen, doch vond de deur gesloten, trapte die open en zag te midden van eenen verstikkenden rook het kind op eene allerellendigste wijze door het vuur verminkt. In dien toestand heeft het ongelukkige schepseltje tot heden avond ten acht ure geleefd. (*N. R. C.*)

TEXEL, 5 Jan. Heden nacht omstreeks 1 uur bij eenen vliegenden storm uit het N. O. met hevige sneeuwvlagen, is in de Eijerlandsche gronden nabij Texel vervallen en gestrand, het noordsche fregatschip Isabella, van Drammen naar Londen gedestineerd. Nadat omstreeks 's middags 12 ure daarvan het achterschip was stuk geslagen, heeft de equipage, 15 man sterk, zich in de barkas begeven en gelukkig met dat vaartuig tegen 1 uur het strand achter Akyab te Texel bereikt, alwaar de bemanning dadelijk zoo veel doenlijk werd verpleegd, waarop zich ook bij hen voegde de vice-consul van Zweden en Noorwegen, die onmiddelijk orde stelde op eenige wagens, waarmede zij naar het dorp den Burg vervoerd werden. Op eenen kleinen afstand van dat dorp echter bleven de rijtuigen als het ware in de sneeuwbergen bedolven, en moesten de paarden worden afgespannen. Gelukkig evenwel was zulks in de nabijheid van het dorp, alwaar door de zorg van voornoemden vice-consul in het verdere noodige op eene lofwaardige wijze werd voorzien. Van schip en lading is thans nog niets naders bekend, men zegt, dat in de nabijheid van het fregatschip nog een tweede schip zoude gebleven zijn. Door de hevige storm en sneeuwjagt konde men echter niets onderscheiden. (*H.*)

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

PETERSBURG, 8 Januarij. De grootvorst Konstantijn is gisteren van hier naar Hanover vertrokken, om verder naar Nizza te gaan.

NAPELS, 8 Jan. De napelsche oorlogsstoomboot Karel III is op zijn reis naar Sicilie in de lucht gesprongen. Vele menschenlevens zijn daarbij verloren gegaan; de overige zijn door engelsche kruisers gered.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Jan. Het lang uitstel der tweede konferentie doet sommigen vreezen dat er nieuwe moeijelijkheden ontstaan zijn. Men was overeengekomen, dat de konferentie er zich toe zou bepalen om het verklarend protokol van het vredesverdrag art. 20 te onderteekenen, en dat dit protokol niet zou worden aangevuld door een verslag der tusschen de gevolmagtigden gewisselde opmerkingen. Engeland en Oostenrijk waren er zeer op gesteld, dat niets uitlekte van hetgeen hun gevolmagtigden hadden gezegd over het nieuwe uitstel in het ontruimen der Donau-vorstendommen en der Zwarte-Zee. Men had den datum van 15 Februarij in de diskussie opgeworpen, als de dag waarop de ontruiming zou moeten plaats hebben. Lord Cowley en baron von Hubner, die met zigtbaar ongenoegen de door baron von Brunow gedane vragen op dit terrein beantwoord hebben, geloofde ten minste dat zij niet aan het protokol zou worden toegevoegd. Graaf Walewski evenwel op order des Keizers en getrouw aan den regel, die met het kongres van Parijs in acht genomen is, heeft aan de gevolmagtigden na hun bijeenkomst van 31 December, niet alleen het protokol maar ook het verslag van de zitting doen toekomen. Oordeel over den wrevel van de heeren Cowley en Hubner toen zij dit ontwaarden. De vinnigste woorden zijn door hen gesproken en beide verklaarden niet te kunnen onderteekenen, zonder nadere voorschriften hunner Regering. Zij hebben daarop dépêches afgezonden, en wachten nog het antwoord in.

Een diplomaat verweet aan lord Cowley zijn houding op de konferentie. »Wat zal ik u zeggen," moet deze staatsman hebben geantwoord, »de vrede is in Engeland zoo inpopulair en de positie van lord Palmerston zoo moeijelijk, dat ik niets onderteekenen kan, wat een wapen zou kunnen worden tegen den eersten minister." Zoo deze woorden waar zijn, hetgeen aan twijfel onderhevig is, daar diplomaten de gewoonte niet hebben om de beweegredenen van hun gedrag zoo stellig bloot te leggen, zouden zij moeten beduiden, dat lord Palmerston slechts minister kan blijven door het schenden der verdragen. Lord Cowley zou door die taal zijn land en zijn parlement lasteren.

Het publiek houdt zich overigens veel minder met de konferentie dan met den moord des Aartsbisschops bezig. De gemoederen zijn er zeer door gedrukt en men wedijvert in sombere voorspellingen voor het naauwelijks ingetreden jaar. De acht jaren van het episkopaat van den verslagen prelaat hebben zich vooral gekenmerkt door de vermeerdering van het aantal parochiën, door de instelling van de altijddurende aanbidding van het H. Sakrament, door de stichting van het liefdewerk der arme gezinnen, door de organizatie der kapelaans aan de St.-Genoveva-kerk, eindelijk door het herstel der romeinsche liturgie.

Openbare boetgebeden zijn in al de kerken van het diocees Parijs uitgeschreven; de geheele geestelijkheid is in rouw.

Langzamerhand worden nieuwe bijzonderheden bekend omtrent den moordenaar en zijn euveldaad. De *Droit* verhaalt, dat Verger reeds op het Seminarie niet bemind werd om zijn trotschen korzeligen aard, en daarvan verwijderd werd wegens het ontvreemden van eenige geldstukken.

De abt Legrand, pastoor van St.-Germain-l'Auxerrois, geroerd door het berouw dat Verger toonde, nam hem op en dreef de welwelwillendheid zoo ver van hem als kruisdrager in de keizerlijke kapel der Tuilerieën te benoemen

Deze bediening scheen in zijn hoogmoedigen geest de gedachte van toekomstige grootheid op te wekken, en daar zijn eerzuchtige droomen niet vervuld werden, wreekte hij zich door valsche beschuldigingen, op zijn weldoener den abt Legrand.

Dit had ten gevolge dat hij voor eenige maanden geschorst en weggezonden werd; doch de goedhartige Bisschop van Parijs, die niet te streng wilde te werk gaan, beval hem na eenigen tijd aan den Bisschop van Meaux, die hem tot pastoor van St. Severin benoemde.

De voormalige kruisdrager der keizerlijke kapel vond zich door die plaatsing in een dorpsgemeente vernederd, en zijn oversten, die, naar zijn meening, hem den weg der grootheid hadden afgesloten, werden door hem openlijk aangevallen. Hij bepaalde zich niet tot de menschen, maar tastte ook het dogma der Onbevlekte Ontvangenis aan. Dientengevolge op nieuw geschorst gaf hij zijn wraakzucht in de heftigste bewoordingen lucht, doch sprak evenwel den naam van Mgr. Sibour niet uit.

Volgens den *Pays* heeft Verger, eenige maanden geleden, tegen Mgr. Sibour en het kapittel een vlugschrift geschreven, dat door de politie vernietigd, en door de korrektionneele regtbank verbeurd verklaard is. Bij het uitgaan van de geregtszaal heeft Verger uitgeroepen: »Wee den aartsbisschop!"

De moordenaar heeft zijn schanddaad zoo snel volbragt, dat de abt Surat, die naast den Aartsbisschop stond, dacht, dat Verger hem een slag met de hand had toegebragt en daarop aan Verger een vuistslag in het aangezigt gaf; eerst toen deze daardoor terugdeinsde ontwaarde hij het moordige wapen in zijn hand. Een policieagent trok zijn degen en vatte Verger, die zijn dolk weg wierp.

In dat oogenblik had de Aartsbisschop slechts deze woorden geuit: »de rampzalige, o mijn God!" en twee stappen teruggaande viel hij achterover op den grond, niettegenstaande de vele armen die uitgestoken werden om hem op te vangen.

De omstanders meenden dat de prelaat slechts in flaauwte was gevallen; eerst toen men hem naar de sakristij overgebragt, zijn kleederen los gemaakt had en het bloed uit de doodelijke wond zag stroomen, begon men besef te krijgen van de vreeselijke waarheid. Een oogenblik later gaf de bisschop den geest, nadat de abt Sibour hem de laatste absolutie gegeven had.

Naast den moordenaar bevond zich in de kerk een vrome vrouw, Msuard genaamd, die reeds een tijd het oog geworpen had op Verger, die in schijnbare godsvrucht badt, en zoo kalm was, dat hij eenige oogenblikken voor den aanslag haar parapluie opraapte, die zij had laten vallen. Toen de Aartsbisschop voorbij kwam, zag zij haar nabuur eensklaps een dolk te voorschijn halen en met vlammende oogen opstaan. Met den uitroep: »ha ellendeling!" greep zij hem bij den arm; de dolk trof haar aan de hand, waardoor zij oogenblikkelijk en onwillekeurig den arm van den booswicht losliet. Zoo de dolksteek haar niet gewond had zou zij waarschijnlijk de gruwelijke euveldaad hebben voorkomen.

Volgens dezen is Verger krankzinnig, volgens anderen is hij een monomaan, naar een derde lezing is hij in het volle bezit zijner geestvermogens. Bij het openen van zijn mes is hij ligtelijk aan de hand gekwetst. Hij zal in de tweede helft dezer maand worden geoordeeld. Zijn schoonzuster en broeder zijn heden in hechtenis genomen.

De Keizerin was eerst voornemens verleden Zaturdag naar de kerk St.-Etienne-du-mont te gaan. Omstandigheden van haar wil onafhankelijk zijn tusschen beide gekomen, en hebben haar dus het wreede schouwspel bespaard.

Het kapittel van het parijzer diocees is Zondag bijeen gekomen, om in het bestuur van het diocees *Sede vacante* te voorzien. In een tweede vereeniging, gisteren gehouden, heeft het kapittel tot vikarissen-generaal benoemd Mgr. de Bisschop van Tripoli, en de drie aartsdiakenen van Mgr. Sibour, de heeren Buquet, Surat en Dubois.

De Bisschop zal den 13n Januarij worden begraven.

Het bal, dat den 8 dezer gegeven zou worden, is wegens den moord tot na de begrafenis uitgesteld.

De *Moniteur* behelst de volgende mededeeling:

»Daar de tentoonstelling van gewrochten der schoone kunsten te Parijs den 15den Junij eerstkomende geopend wordt, komt er eene verandering in de tijdsbepalingen, bij het ministerieele besluit van 10 Mei 1856 voor de algemeene landbouw-tentoonstelling gemaakt zijn; dit wil zeggen, dat de openbare tentoonstelling hier ter stede van den 1sten Junij tot den 10den dier maand zal worden gehouden. In den tijd tusschen 18 en 26 Mei zullen de werktuigen, de dieren en de produkten in ontvang genomen en in klassen verdeeld worden. Vervolgens zullen de onderscheidene jury's in funktie treden; en met het einde der maand Mei zullen hare werkzaamheden geëindigd zijn.

»Daar de eerste dagen der maand Junij voor de openbare tentoonstelling bestemd zijn, zullen de openlijke proefnemingen met de werktuigen en gereedschappen van den 12den Junij af plaats hebben, hetzij in het gebouw der tentoonstelling of te Villiers nabij Parijs.

»Vervolgens zal men tot het verkoopen der dieren overgaan, hetwelk onder 's hands of bij openlijk opbod zal geschieden.

»De landbouwers, die iets wenschen ten toon te stellen, zijn vroeger reeds verwittigd, dat zij uiterlijk voor 25 April eerstkomende, eene schriftelijke verklaring moeten inzenden, houdende eene zooveel mogelijk volledige beschrijving van de dieren, de werktuigen of de produkten, die zij naar de algemeene tentoonstelling voor den landbouw van 1857 zenden willen; zij moeten deze verklaring of aan het ministerie van landbouw, handel en openbare werken in Frankrijk rigten, of aan de personen, welke in het land hunner inwoning met het ontvangen dier opgaven belast zijn."

De volkstelling, die in het jaar 1856 in Frankrijk is gehouden, heeft geene zeer gunstige uitkomst opgeleverd. Daaruit is (gelijk wij reeds gemeld hebben) gebleken, dat de 86 departementen van Frankrijk 36,039,364 inwoners telden. De volkstelling van 1852 had een totaal van 35,781,628 zielen opgeleverd. De bevolking van Frankrijk is alzoo in de laatste vijf jaren met slechts 257,736 inwoners vermeerderd. Als omstandigheden die de ontwikkeling der bevolking in dat vijfjarig tijdvak belemmerd hebben, worden de oorlog, de cholera en de duurte der levensmiddelen genoemd; de landverhuizing schijnt daartoe ook iets, doch weinig te hebben bijgedragen.

In eenige departementen is het totaal der bevolking sedert 1852 afgenomen; het zijn juist die, waarin het landbedrijf het algemeene bestaanmiddel is. Hierin ziet men een nieuw voorbeeld van de binnenlandsche landverhuizing, uit het platteland naar de steden, in welke het arbeidsloon doorgaans hooger en de onderstand voor behoeftigen ruimer is.

In een onlangs openbaar gemaakt verslag van den prefekt van het departement der Seine werd gezegd, dat dit departement in de laatste vijf jaren zijne bevolking met ruim 300,000 zielen had zien toenemen: dat is, gelijk thans blijkt, meer dan de aanwinst der bevolking in geheel Frankrijk bedragen heeft.

De zaak van den *Univers* is wegens ongesteldheid van den heer Dufaure, advokaat van den abt Cognat, tot Zaturdag uitgesteld.

De *Roland* is te Athene binnengeloopen. Feruk-Khan bevond zich aan boord, die aan den wal is gekomen om den Koning te begroeten. De *Roland* is daarna weder vertrokken met bestemming voor Marseille.

De rooverijen duren in Griekenland steeds voort. De regering wendt thans alles aan om ze te keer te gaan. Wederom zijn elf bandieten onthoofd en zijn drie der voornaamste roover-hoofden in gevechten met de troepen gedood. De laatsten vervolgen de roovers krachtig.

Men schrijft uit Portugal, dat, mogt de hertog van Saldanha weder aan het bewind komen, zulks niet met zijn vorige kolega's zou zijn; hij zou evenwel in dat geval te worstelen hebben tegen de oppozitie van Rondrys, Fontes, Carel Ribeiro en José Estêbe, die in het parlement veel invloed hebben.

In de *Epoca* leest men, dat, het personeel van het gezantschap naar Rome benoemd zijnde, de sekretaris van de ambassade spoedig naar de hoofdstad der katholieke wereld zal vortrekken, om zich met de legatie en de zaken te belasten, die thans aan de zorg van den heer Conevas del Castillo zijn toevertrouwd.

Men verwacht spoedig te Madrid den persoon, die met de nunciatuur zal zijn belast tot aan de komst van den voor Spanje benoemden nuntius.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Januarij. Van de ministers bevinden zich tegenwoordig slechts lord Granville en sir G. Grey in de hoofdstad.

— Men schrijft uit Stokholm:

In eene van de Kamers van den zweedschen rijksdag, die van de geestelijkheid, is door een lid voorgesteld, de tucht in de staatskerk te verbeteren door het instellen van kerkelijke regtbanken, welke lieden, die openlijk een goddeloozen levenswandel leiden, straffen zouden met afsnijding van de kerk voor den tijd van drie maanden tot een jaar; deze afsnijding zou, bij voorbeeld, ook de weigering der kerkelijke huwelijksinzegening medebrengen. Dit voorstel is, hoewel de behoefte aan verbetering der kerkelijke tucht algemeen erkend werd, door eenige leden bestreden als strijdig met de Christelijke vrijheid, doch ten slotte met eene groote meerderheid van stemmen aangenomen. Volgens de stockholmsche dagbladen van den 27sten December ll. is het niet waarschijnlijk, dat de andere drie kamers van den Rijksdag zich daarmede zullen vereenigen.

— Te Londen is een museum van wassenbeelden, waarbij een kabinet is dat *chamber of horrors* wordt genoemd. Onder de vele merkwaardigheden, welke dit museum bezet, vindt men de guillotine, die, naar men zegt tot de dood-voltrekking van Lodewijk XVI, den 21 Januarij 1793 gediend heeft.

Volgens de *Weekly Register* zou er in de laatste dagen met dat werktuig bijna een vreeselijk ongeluk zijn ontstaan.

»Een student in de geneeskunde, zoo verhaalt het blad, onderzocht de guillotine in de genoemde *chamber of horrors* en verbeeldde zich dat de plank, een soort van juk vormende, die den veroordeelde dwingt bewegingloos te blijven, niet voldoende was, ingeval hij zich wilde terugtrekken. Toen niemand zich meer in de zaal bevond, wilde hij te dien aanzien zijne nieuwsgierigheid bevredigen, stak zijn hoofd door de opening, en voelde dat hij zich niet kon terugtrekken. Een vreeselijke angst overweldigde hem bij de overweging dat de bijl, als hij zich bewoog, misschien zou kunnen vallen, niet wetende dat daartoe op een veer moet worden gedrukt; bovendien was hij tevens gedwongen de oogen op de mand met zand gevestigd te houden, die als de bijl viel, zijn hoofd zou ontvangen.

»Eindelijk, na eenigen tijd in doodsangst verkeerd te hebben, hoorde hij met niet weinige blijdschap bezoekers naderen, en dringend verzocht hij, dat men hem uit zijn akelige pozitie zou bevrijden. De bezoeker, een Schot, in plaats van hieraan te voldoen, zeide tot zijne vrouw die hem vergezelde: »Ik geloof dat die man in dienst is genomen om te vertoonen hoe iemand geguillotineerd wordt en daarom zullen wij ons volstrekt niet met de zaak inlaten." De rampzalige student bleef alzoo in zijn onaangenamen toestand, totdat mr. Tussard, de eigenaar van het museum, kwam, maar alvorens hem te bevrijden onderzocht of de valbijl goed bevestigd was. Van toen aan, heeft men ter voorkoming van ongelukken, de bijl weggenomen en bezijden de machine gelegd."

— Per de *Afrika* zijn tijdingen ontvangen uit New-York van den 24sten December. De regering der Vereenigde Staten zal, op het voorbeeld der engelsche aan de maatschappij van den engelsch-amerikaanschen telegraaf hare ondersteuning verleenen.

De prezident heeft tegen Garrison, Morgan en Walker, in het belang der *Transit-Company*, een bevel tot inhechtenisneming uitgevaardigd; laatstgenoemde maatschappij verlangt voor de daartoe onbevoegde beschikking over hare goederen en voor aan hare transaktiën berokkende nadeelen, eene schadevergoeding van 6 millioen dollars. Te New-York waren verscheidene meetings gehouden, om te beraadslagen, hoe men Walker in Nicaragua het beste zoude kunnen ondersteunen. Bij deze gelegenheid werden voor hem openlijk wapens, levensmiddelen en ook 2000 geweren bijeengebragt. De amerikaansche regering moet evenwel besloten hebben, geen schip uit hare havens te laten vertrekken, dat aan de avonturiers van Walker manschappen en amunutie toe voert. De toestand van Walker-zelf schijnt overigens alles behalve benijdenswaard te zijn. Reizigers, die van Nicaragua komen, schilderen zijn leger af als een van alles ontbloote troep, en dat dit zoo zijn moet, bewijst de omstandigheid, dat op aanzoek van Walker's vroegeren agent te Washington, eene stoomboot Greytown zal aandoen om aan de halfverhongerde vrijbuiters ten minste eenige levensmiddelen over te brengen.

Het wrak van de in 1854 gezonken stoomboot *Arctic* moet thans door visschers 50 mijlen van het westelijke einde der zoogenaamde *Grand Bank* gevonden zijn.

De vrees voor een negeropstand met groote vertakkingen, duurde nog voort en had tot betreurenswaardige gewelddadigheden geleid. Vele zwarten zijn in hechtenis genomen. Een hunner, die zich liet ontvallen, dat hij iets van eene zamenzwering wist, kreeg 750 zweepslagen, ten gevolge waarvan hij stierf, zonder eene bekentenis afgelegd te hebben. Een andere neger werd in Kentucky opgehangen en aan verscheidene zijner medegevangenen stond hetzelfde lot te wachten.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 Jan. Heden is algemeen het treurig gerucht verspreid van het overlijden des maarschalk Radetzky Opperbevelhebber en Goevernenr-Generaal van de lombardicsch-venetiaansche bezittingen. De maarschalk is het offer geworden eener beroerte, die hem plotseling den dood berokkende. In de laaste jaren had hij daarvan reeds eenige aanvallen gevoeld.

Wordt die treurige tijding bevestigd, dan gelooft men dat aan den veldmaarschalk von Hess, die in dit oogenblik in Italië den Keizer vergezelt, voorloopig het opperbevel van het leger zal worden opgedragen, zonder evenwel de onbegrensde volmagt te hebben, waarmede maarschalk Radetzky door den Keizer bekleed was. De benoeming van baron von Hess zou daarom slechts voorloopig zijn, wijl, volgens de gereed gemaakt wordende organizatie, de italiaansche provinciën door een Onderkoning zullen worden geregeerd, die met zijn hof te Milaan zal rezideeren. Die hooge waardigheid, zoo men algemeen vermoedt, zal aan 's Keizers broeder, den Aartshertog Maximiliaan, de verloofde van prinses Charlotte van België, die in dit oogenblik te Brussel is, worden verleend.

Het gerucht vindt meer en meer geloof, dat baron Prokesch stellig zijne demissie zou hebben gegeven als internuntius van Oostenrijk te Konstantinopel, aangezien de gesteldheid van dien heer, ten gevolge der weifelingen en wankelbaarheid, die in dit oogenblik de vreemde

staatkunde te konstantinopel karakterizeeren, onhoudbaar is geworden.

Men was hoogstens verwonderd onverwacht prins George Stirbey deze stad te zien doorreizen, zich in alle haast naar Triëst begevende, om daar naar Konstantinopel scheep te gaan.

ITALIE.

ROME, 29 Dec. Heden zijn aan den H. Vader drie inboorlingen van Oceanië in het kleed der leerlingen van de propaganda, voorgesteld door Mgr. Bataillon. In een eenvoudig korfje boden zij den Paus eenige geschenken uit hun land aan, matjes, bananen en karawortel, een welriekende plant, welker sap in Australië zeer beroemd is door het veelvuldig gebruik, dat men er daar van maakt. Z. H. heeft dit geschenk met welwillendheid aangenomen, eenige liefderijke woorden voor deze jonge neofyten en hun Bisschop gezegd, en aan elk hunner een zilveren medalje met zijn borstbeeld geschonken. De oudste dezer drie heeft terzelfder tijd een zeer aandoenlijken brief aangeboden, door hen in hun moedertaal opgesteld, doch waarbij de Bisschop een vertaling had gevoegd. De Paus heeft den geheelen brief met veel belangstelling gelezen. De eilanders drukten er hun tevredenheid in uit, dat zij toegelaten werden om de voeten van den H. Vader te kussen, zoowel in hun eigen naam als in dien hunner landgenooten, waarvan zij de afgezanten waren. Zij zeiden den Paus dank voor de weldaad des geloofs, die zij aan den Stoel van St. Petrus verschuldigd waren, en eindigden met den wensch, dat Pius IX zendelingen met hen naar Australië mede mogt geven. »In »Europa, zoo eindigden zij, hebben wij vele voortreffelijke dingen gezien: schoone huizen, schoone kleederen en lekkere spijzen; wij benijden dat den Europeanen niet, daar wij, hoewel arm, toch tevreden zijn; maar dat men ons de godsdienst geve, dat men meer en meer onze bloedverwanten en broeders tot de kennis van den waren God brenge."

Mgr. Bataillon, Bisschop van Enos en apostoliesch vikaris van Oceanië, heeft twintig jaren in Australië gesleten, en gevaren en beproevingen van allerlei aard uitgestaan onder deze wilde volkstammen. Zijn onvermoeide pogingen werden echter meer en meer gezegend en het Christendom breidt zich door zijn zorgen verre in die onbeschaafde landen uit.

STADSNIEUWS.

In de 231ste Staats-Loterij zijn in de 4e Klasse bij de 4e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 3452 *f* 1500. N°. 8222 *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 8 Januarij.

BEVALLEN (4 Jan.): A. G. Bergman Carels, geb. Schumacher, D.

OVERLEDEN (1 Jan.): P. W. Adon, geb. Dijkstra, 76½ j (4 Jan.): I. J. van Driessel, 26 j.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 54 13/16	Livorno	2/m.	*f* 39
»	zigt	» 55 2/16	Napels	»	» 82
Bordeaux	2/m.	» 54⅝	Petersburg	»	» 1.81
»	zigt	» 54⅞	Weenen	6/w.	» 32¾
Madrid	3/m.	» 234	Augsburg	»	» 35 5/16
Cadix	»	» 234	Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 233	Hamburg	2/m.	» 34 15/16
Bilbao	»	» 233	»	zigt	» 35⅜
Lissabon	»	» 39½	Londen	2/m.	» 11,52½
Porto	»	» 39½	»	zigt	» 11,65
Genua	2/m.	» 45	Rotterdam		»

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 7 Jan. Belg. leen. 2½ pc. 55¼; Obligatiën 3 pc. 72¾; id. 4 pc. 98⅛; Spanje 1—3 pc. 23¾; Binnenl. 3 pc. 38¼; Romeinen 5 pc. 85½; Oostenrijk Met. 5 pc. 78¼; id. Nat. 5 pc. 79¾.

PARIJS, 7 Jan. Fransche 4½ pc. 92.75; 3 pc. 67.85; 1¼ pc. Spanje —; 3 pc. id. —; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 86.

MADRID, 6 Jan. 3 pc. Schuld 39, ⅛ed.; id. 1 pc. 25, ⅛ed.

LONDEN, 7 Jan. Cons. 94; Spanje buit. 3 pc. 41¾; id. 1¼ pc. 23⅞; Rusl 5 pc. 107; id. 4½ pc. 95½; Holl. 4 pc. 97¾; id. 2½ pc. 65; Sard. 5 pc. 88; Braz. 102; Peru 4½ pc. 77½; Gren. uitg. 7; id. werk. 21; Mexiko 3 pc. 21⅝; Portugal 3 pc. 45; Ecuador 14¼; Venezuela 37½; Wissel op Amst. —.—; Hamburg —.—.

WEENEN, 7 Jan. Met. 5 pc. 82; id. 4½ pc. 71½; Bank-Aktiën 1040; Credit Anst. 317; Wissel op Londen 10.19; Amst. —; Parijs —; Goud —; Zilver 5¾.

BERLIJN, 7 Jan. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 104½.

HAMBURG, 7 Jan. Spanje 1¼ pc 35¼; id. 3 pc. 22½; Rusl. 5 pc. 99; 4½ pc. 89; 3 pc. Mexikanen 10¾; Noord-Duits. bank 98½; Wissel op Londen 3/m. —.—; id. kort —.—; Amst. —.—.

FRANKFORT, 7. Jan. 5 pc. Met. 76½; 1¼ pc. Spanje binnenl. 23⅝; id. 3 pc. 37⅝; Wissel op Londen 3/m. 117; Parijs 92⅞; Weenen 112; Amsterdam —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		6 JAN. 4½ u. gebl.	7 JAN.	4½ u.	gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		63 5/16	63 5/16 à		
Dito Dito	3	75 9/16	75¼		
Dito Dito	4	94⅝	94 9/16	94⅝	
Overzeesche Bezittingen	4				
Amortisatie-Syndikaat	3½	89¾	89¾		
Actien Ned. Bank	4				
Handel-Maatschappij	4½				
Maatschappij van Weld.	4		57½		
Oblig. Rijn-Spoorweg	4½				
Dito Hollandsche dito					
Obligatiën	4½				
België, Certifikaten	2½				
Dito *Rothschild*	2½	51⅝	51½		
Frankrijk, Obligatiën	3				
Spanje, Oubep. Stukken	1¼	23⅝	23 11/16	23 13/16	
Dito	3	40 15/16			
Binnenlandsche	3	37¾	37 9/16	37 11/16	37⅝
Coupon Bewijzen		5¾	5 11/16	5⅝	
Amortisable Schuld					
Portugal, te Londen	3	44⅛	44 1/16	44⅛	44 1/16
Dito Uitgestelde		21⅞	21⅞		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	103½	103¾	103⅞	
Dito A°. 1828—1829	5	102⅝	103		
Negot. 1831 en 1833	5	92⅝	92⅝		
Inschr. bij *Stieglitz*, 5e Serie	5	94¼	94⅜		
Dito idem 6e	5	95⅞	95¼	95⅞	95¾
Certifikaten te Hamburg	5				
Dito dito te Londen	4½	94	93⅝		
Dito dito *Hope en C°.*	4	83¾	84		
Dito *Stieglitz*	4	83¼	83⅝		
Dito 5e Serie	4				
Dito in Zilver	6				
Inschr. op 't Grootboek	6		61¾	61½	
Dito Certifikaten	6	64⅛	64⅛		
Polen, Aand. met Lot. fl. 500		151	151		
Schatkist-Obligatiën	4	76½	76⅝	77	77
Oostenrijk, Metalliek	5	73⅞	73¾	73 15/16	73 15/16
Dito rente te Amsterdam	5	83 15/16	83⅞	84 1/16	83⅞
Dito Nationale	5	75 1/16	74 15/16	75 1/16	75
Dito	2½	38 7/16	38 7/16		
Weener Bank	5	9¼			
Dito	4	61⅝			
Aand. met Loting fl. 250					
Nieuwe dito 1854			312		
Pruiss. Aand. 1854	3½	208½			
Napels, Cert. bij *Rotsch.*	5				
Denemarken, dito	5				
Louisiana, te Londen	5				
Brazilië	5	97¼	97⅛		
Dito 1843	5	96⅞			
Mexiko, te Londen £ 100	3	21⅛	21⅛	21 5/16	
Dito Onbepaalde	3	21⅛	21 1/16	21 5/16	
Peru	4½				
Grenada, dito à £ 100	3½	21	21		
Dito Uitgestelde		6 5/16			
Ecuador	1				
Venezuela, te Londen	4½	34¼	34¼	34 5/16	
Dito Uitgestelde			13 15/16	14	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.					
Dito Orig.					
Grieken, Bl. 1825	5				

Tres. Amst. 107⅛; Prost 65, 66; Sp. Rot. 120, 121. B. Sp. 31, ¼, Gren. onb. 21; Ven. onb. 34¼, 5/16.

Handel en variatie waren heden van weinig beteekenis, met uitzondering der O. Russ. en 4 pc. Poolsche, welke tot verbeterde koers te plaatsen waren.

Koers van het Geld: Beleening 5 pCt., Prolongatie 5 pCt., Diskonto 5½ pCt.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 7 Januarij.

GRAANMARKT.

Granen zonder handel.

Op 9 vaten Olie in April ek. 80½; Sept. en Oct. 79½ &. *Raapolie* op 6/w; *f* 53¾: Vliegend *f* 52½; Stad *f* 54; 1° Mei ek. *f* 50; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 46¼, ½. *Lijnolie* op 6/w. *f* 40¾; Vliegend *f* 39½, Stad *f* 40; 1° Maart, April en Mei ek. *f* 39¾; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 40½. *Hennepolie* op 6/w. *f* 48¼; Vliegend *f* 47.

ANTWERPEN, 7 January. *Granen* gesouteneerd doch zonder handel. Calcutta Tarwe a *f* 13⅛ per 80 k° gedaan. Voor Inl. Rogge op levering in Februarij werd *f* 8⅝ betaald.

Rijst met vrij belangrijken handel. Men heeft gedaan 11/m bn., waarvan 3300 bn. onuitgep. Necransee ex *Coral Isle*, 2000 bn. d° d°. ex *Bolonia*, 1000 bn. d°. d° *Julia*, 2000 balen Rangoon ex *Columbus* en 25 bn. droesse de Nekransee werd *f* 6¾ a *f* 7 en de Rangoon *f* 6⅝ betaald.

Amerikaansche *Harst* vaster op *f* 2⅝ a 2¾.

Van Havana *Suiker* gingen 150 k. ex *Oquendo* af.

AVIGNON, 4 Jan. *Meekrap* onveranderd. Men houdt vast op fr. 45 a 45 50 voor Rosé, en 49 a 50 voor Paluds.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

SURINAME, 22 Nov. De Jonge, Arnoldina Catharina, en Polee, Reina Arendina, beide Amst.

UITGEZEILD:

TEXEL, 7 Jan. Manoury, Afrika, Ouman, Anna Digna, Bart, Prins Maurits, Hartmans, Catharina Theresia, en Grim, Amphitrite, alle 5 Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 8 Jan., in lading naar:

Keulen. P. Schuller, Cöln N°. 30.

Rijnhoogte ARNHEM, 7 Jan. 3 el. 14 duim.
KEULEN, 7 „ 12 vt. 10 d.

Advertentiën.

(2825) ONDERTROUWD:
PETRUS HENRICUS HEIJINK,
Weduwnaar van JOHANNA JACOBA MULDER,
met
PETRONELLA MARIA ERFTEMEIJER.
AMSTERDAM, 8 Januarij 1857.

(2826) Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen *ZOON*, M. G. DE VOYS, geliefde Echtgenoote van F. A. HESSELFELD.
AMSTERDAM, 7 Januarij 1857.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN zijn de volgende werken verkrijgbaar:

Cérémonial selon le Rit romain; par Joseph Baldeschi, maître des cérémonies de la basilique de Saint-Pierre de Rome, traduit de l'Italien et complété par M. l'abbé P. Favrel, vicaire général d'Amiens. 1 vol. in-12, avec une planche gravée et un tableau *f* 1.75

Traité (Nouveau) ***des Saints Mystères,*** conforme aux règles de la liturgie romaine; par l'abbé Richaudeau, 1 vol. grand in-18. *f* 1.40

Droit (du) ***Ecclésiastique*** dans ses principes généraux; par Georges Philips; traduit par M. l'abbé J.-P. Crouzet, deuxième édition, revue et corrigée par le traducteur. 3 vol. gr. in-18 . . . . . *f* 5.00

Droit (du) ***Ecclésiastique*** dans ses sources, considérées au point de vue des éléments législatifs qui les constituent; par le docteur Philips, professeur de droit romain à l'Université de Vienne; traduit par l'abbé Crouzet, suivi d'un Essai de bibliographie du droit canonique. 1 vol. in-8. . . . . *f* 3.00

Institutiones juris canonici, publici et privati, ad usum scholarum accommodatæ, auctore H. de M. Ouvrage imprimé sous les yeux de Mgr Parisis, évêque d'Arras, et adopté pour l'enseignement de son séminaire. 2 vol. in-8 . . . . *f* 6.00

Païens (les) ***et les Chrétiens,*** récits des premiers temps du christianisme; par le comte Anatole de Ségur. 1 vol. gr. in-18 . . . . *f* 0.80

Célibat (du) ***Ecclésiastique;*** par Monseigneur Louis-Antoine Augustin Pavy, évêque d'Alger. Deuxième édition. 1 vol. in-8. . . . . *f* 2.50

Philosophie (la) ***du Catéchisme Catholique;*** par M. l'abbé [illegible] 1 vol. in-8 . . . *f* 2.50

Saint (le) ***Prêtre,*** ou Nécessité et Moyens d'acquérir ou de perfectionner la sainteté sacerdotale; par M. l'abbé H. Dubois. 1 vol. in-18 . . . . *f* 1.40

Conférences données à ***Notre-Dame de Paris,*** par M. l'abbé Plantier, aujourd'hui évêque de Nîmes. 2 beau vol. in-8. . . . . *f* 5.00

Cité (la) ***de Dieu, de Saint Augustin;*** traduction nouvelle par L. Moreau, couronnée par l'académie française. 3 forts vol. gr. in-18. . . . . . *f* 5.00

Mois de Marie de Notre-Dame-des-Victoires. — Conférences sur la Mère admirable prêchées dans cette église à Paris, en l'année 1854; par M. l'abbé Le Blastier. 1 fort vol. in-8 *f* 2.75

Manuel d'Archéologie Religieuse, Civile et Militaire; par J. Oudin, membre correspondant du Comité des arts et monuments. Troisième édition, avec un grand nombre de figures soigneusement gravées sur acier. 1 vol. in-8 . . . . *f* 2.00

Histoire de la Vendée Militaire; par M. J. Crétineau-Joly. Quatrième édition, considérablement augmentée et ornée d'une grande carte de la Vendée faite spécialement pour l'ouvrage. 4 vol. in-8 *f* 6.00

Oeuvres Complètes de A.-F. Ozanam, avec une notice par le R. P. Lacordaire, et une préface par M. Ampère, de l'académie française. Nouvelle édition ornée d'un beau portrait d'Ozanam. 8 vol. in-8 *f* 24.00

Croyance (la) ***Générale*** et ***Constante de l'église,*** touchant l'Immaculée Conception de la bienheureuse vierge Marie, prouvée principalement par les constitutions et les actes des papes, par les lettres et les actes des évêques, par l'enseignement des Pères et des docteurs de tous les temps; par son Eminence Mgr. le cardinal Thomas M.-J. Gousset, archevêque de Reims. 1 très-fort volume in-8 . . . . . . *f* 4.00

Église (l') ***Orientale.*** Exposé historique de sa séparation et de sa réunion avec celle de Rome. Accord perpétuel de ces deux Eglises dans les dogmes de la foi. La continuation de leur réunion. L'apostasie du clergé de Constantinople de l'Eglise de Rome, sa violation des institutions de l'Eglise orientale, et ses vexations contre les chrétiens de ce rit. Seuls moyens praticables pour rétablir l'ordre dans l'Eglise orientale et arriver par là à l'union générale et à la restauration sociale de tous les chrétiens; par Jacques G. Pitzipios, fondateur de la Société chrétienne orientale. Rome, 1855, *imprimerie de la propaganda*. 1 vol. gr. in-8 *f* 4.00

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.